Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 904
Marţi 25 decembrie 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

XV În întîmpinarea ANIVERSĂRII REPUBLICII

1947 — 1962

De o vîrstă cu scumpa noastră Republică

Ca vîrstă gospodăria agricolă de stat Pietroiu este cu puţin mai tînără decît scumpa noastră Republică. Mai exact, constituirea G.A.S. Pietroiu s-a produs la cîteva luni după actul istoric de la 30 Decembrie 1947, cînd poporul nostru muncitor, condus de partid, a dărîmat ultimul reazem al reacţiunii, monarhia, şi a deschis o etapă nouă, luminoasă, în istoria Romîniei.

Minunatele prefaceri revoluţionare înfăptuite în viaţa ţării în decursul celor 15 ani de la proclamarea Republicii se reflectă şi în viaţa gospodăriei în care lucrez.

La înfiinţare, gospodăria de stat Pietroiu cuprindea o parte din terenurile bălţii Ialomiţei, între Dunăre şi Borcea, terenuri acoperite aproape fără excepţie de mlaştini, stuf şi papură. Ici, colo, cîte un grind cultivat uneori cu porumb, după ce se retrăgeau apele. Un nucleu de muncitori trimişi şi sprijiniţi de partid a luptat în acele vremuri împotriva condiţiilor vitrege, împotriva capriciilor apelor, pentru a spori suprafaţa arabilă a gospodăriei. Inventarul agricol se rezuma pe atunci la un tractor în stare de paragină, cîteva pluguri cu tracţiune animală şi două perechi de boi.

Cu sprijinul permanent al partidului şi guvernului, greutăţile au fost învinse treptat. Gospodăria a fost dotată, la început, cu tractoare şi maşini agricole puternice sosite din Uniunea Sovietică, iar mai apoi cu utilaj agricol modern produs de industria socialistă a ţării noastre.

Datorită condiţiilor tehnico-materiale şi muncii depuse, G.A.S. Pietroiu s-a dezvoltat într-un ritm rapid, devenind de nerecunoscut. Suprafaţa arabilă, care în anul 1948 era de numai 800 ha., a ajuns în 1962 la 7600 ha., cu tendinţa ca în următorii doi ani să treacă de 8.000 de hectare. Această creştere se va realiza prin extinderea sistemului de desecare, care va permite şi folosirea terenurilor mai joase.

Parcul de maşini creşte continuu. În prezent, dispunem de 104 tractoare, 57 combine pentru cereale, 52 semănători diferite, 69 agregate pentru irigaţii, un remorcher, mai multe şalupe, vase de transport, autocamioane şi numeroase alte maşini şi agregate. Valoarea utilajului mecanic, care în 1948 era de 36.800 lei, a ajuns în prezent la 33.500.000 lei, ceea ce înseamnă o creştere de aproape 1000 ori.

Sectorul zootehnic, în trecut inexistent, a luat fiinţă şi s-a dezvoltat considerabil. Urmînd indicaţiile partidului, am acordat o atenţie deosebită dezvoltării şeptelului, astfel încît în prezent gospodăria de stat Pietroiu posedă 1620 taurine, din care 509 vaci cu lapte, 9200 porcine, din care 700 scroafe, peste 12.000 ovine, 87.000 de păsări, etc.

Paralel cu dezvoltarea tuturor sectoarelor din cadrul gospodăriei, una din principalele preocupări a constituit-o îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de trai ale muncitorilor şi tehnicienilor din unitatea noastră. Spre deosebire de situaţia din trecut, astăzi G.A.S. Pietroiu poate caza în condiţii bune pe toţi muncitorii săi. De la înfiinţare şi pînă în prezent s-au construit 5 grupuri sociale, în care pot locui 400 muncitori, 23 locuinţe cu cîte 2 apartamente, precum şi cantine, băi, săli de spectacole, cinematografe etc.

Problemele complexe pe care le ridica procesul de dezvoltare continuă a gospodăriei erau strîns legate de factorul cel mai important şi anume — creşterea cadrelor. În această privinţă, vechiul regim ne lăsase o moştenire din cele mai grele: analfabetism şi ignoranţă. Au fost create şcoli de alfabetizare şi de calificare în diverse meserii. S-a depus o muncă stăruitoare, lună de lună, şi zi de zi, cuprinzînd întreaga masă a muncitorilor. Aşa s-a ajuns ca din ţărani, foşti analfabeţi, să creăm tractorişti şi mecanici destoinici, iar din foştii ciobani ignoranţi, să se formeze maiştri şi tehnicieni zootehnici dintre care unii ocupă în prezent funcţii de răspundere în cadrul gospodăriei: Ivan Ion, Adam Nicolaie, Apolozan Andrei, Petrică Barbu, Dima Constantin şi alţii care în trecut erau muncitori necalificaţi sînt astăzi fruntaşi ai recoltelor bogate şi ai producţiilor record. Comuniştii Ivan Ion şi Adam Nicolaie, maiştri agricoli crescuţi şi calificaţi în gospodărie, au realizat producţii medii de porumb ce variază între 5000—11.000 kg. boabe la hectar, iar la grîu producţii de 3000—5000 kg. la hectar. Apolozan Andrei, maistru zootehnic, a reuşit ca, împreună cu brigada sa să dea în ultimii 6 ani produse peste plan, în valoare de 700.000 lei.

Datorită succeselor în producţie, salariul mediu al muncitorilor a fost în 1962 cu 62 la sută mai mare decît în anul 1956.

Colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri al gospodăriei de stat Pietroiu i s-a făcut marea cinste de a fi distins cu „Ordinul Muncii" cl. I. Faptul acesta constituie pentru noi nu numai un motiv de mîndrie, ci şi obligaţia de a munci mereu mai bine, de a obţine noi realizări pe linia creşterii producţiei agricole, sporirii rentabilităţii şi îndeplinirii tuturor sarcinilor trasate de partid.

În aceste zile, cînd ne pregătim să sărbătorim a 15-a aniversare a proclamării Republicii noastre dragi, colectivul de muncă al gospodăriei de stat Pietroiu îşi dublează eforturile în munca de pregătire a condiţiilor pentru ca în anul 1963 să dobîndească noi victorii în producţie.

DUMITRU DUMITRU
Erou al Muncii Socialiste, director al G.A.S. Pietroiu

Şi-au îndeplinit planul anual

Mecanizatorii din staţiunea de maşini şi tractoare Săcuieni, raionul Marghita, au avut de executat anul acesta, în gospodăriile agricole colective pe care le deservesc, un volum de lucrări de 88.472 de ha a.n.

Desfăşurînd cu însufleţire întrecerea socialistă, mecanizatorii au reuşit să realizeze planul de producţie şi să-l depăşească în fiecare campanie. Planul campaniei de toamnă, bunăoară, a fost realizat în proporţie de 113 la sută. Arături adînci de toamnă s-au făcut pe 6.640 de hectare, adică cu peste 1.600 de ha mai mult decît prevedea planul. Obţinînd depăşiri ale sarcinilor de plan pe campanii, mecanizatorii şi-au realizat planul anual în proporţie de peste 105 la sută.

În fruntea întrecerii socialiste s-au situat mecanizatorii din brigada condusă de comunistul Vasile Szilagy, care şi-au îndeplinit planul anual în proporţie de 126 la sută, urmaţi de cei din brigada a VII-a cu 118 la sută şi cei din brigada a VI-a cu 113 la sută.

In îndeplinirea planului anual pe tractor, cele mai bune rezultate au fost dobîndite de Iosif Akom din brigada a VIII-a, care a realizat 1.032 de hantri, depăşindu-şi planul anual cu 40 la sută. Un volum de lucrări de peste 1.000 de hantri a fost efectuat şi de trctoristul Ştefan Gonda, din brigada a VI-a. El şi-a îndeplinit planul anual în proporţie de 138 la sută, ocupînd locul doi în clasamentul întrecerii socialiste dintre tractorişti pe staţiune.

Depăşirea planului anual cu 5 la sută a dus la realizarea a 516 hantri pe tractor convenţional, faţă de 500 cît prevede planul.

C. VASIA

În 13 ani cît în 60

Tabla care indică intrarea în comuna Hărman, din apropierea Braşovului, a trebuit să fie mutată cu peste un kilometru dincolo de casele noi înălţate de o parte şi de alta a şoselei. Şi în alte comune ale regiunii printre care Axente Sever, Homorod, Bod, au luat fiinţă străzi noi de-a lungul cărora colectiviştii şi-au ridicat locuinţe aspectuoase, cu cîte 2-3 camere, bucătărie şi alte dependinţe. În comuna Hălchiu s-au construit în ultimii 13 ani mai multe case pentru ţăranii muncitori decît au fost construite în 60 de ani pe timpul regimului burghezo-moşieresc. În comunele Moşna, Laslea şi Cristian ritmul acestor construcţii este şi mai intens.

De cînd au luat fiinţă primele gospodării colective şi pînă astăzi, în satele şi comunele regiunii s-au construit aproape 20.000 de case noi.

Peste 16.400 săli de clasă

Statistica întocmită în 1933 de Liga Naţiunilor privind situaţia ştiutorilor de carte din 56 de ţări plasa Romînia pe penultimul loc. Una din cauzele acestei stări de lucruri era lipsa de şcoli.

Anii Republicii au adus schimbări radicale şi în acest domeniu. Analfabetismul a fost de cîţiva ani lichidat. Din 1948 şi pînă în 1962 s-au construit peste 16.400 săli de clasă. În primii trei ani ai şesenalului s-au dat în folosinţă în fiecare zi aproximativ 10 săli noi de clasă.

Prima zăpadă căzută nu-i opreşte de la lucru pe colectiviştii din comuna Crăciunel, regiunea Braşov. În fotografie: tov. ing. C-tin Matgran, de la staţiunea experimentală hortiviticolă din Blaj, arătînd colectiviştilor cum trebuie păstrat materialul săditor pentru plantaţia de viţă de vie din primăvara anului viitor.

Noi soiuri de mazăre

Pentru a traduce în viaţă sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 cu privire la introducerea şi răspîndirea în cultură a unor seminţe din soiuri mai productive şi de calitate superioară, Comisia de stat pentru încercarea şi omologarea soiurilor a procedat la acţiunea de verificare şi de studiere a 222 soiuri de mazăre în condiţiile ecologice ale R.P.R. încercarea acestui sortiment a dus la evidenţierea unor soiuri de mazăre care prezintă importanţă pentru producţia de boabe, masă verde şi industria conservelor din ţara noastră. Totodată studiul efectuat ne-a permis să tragem concluzii folositoare în legătură cu însuşirile morfofiziologice pe care trebuie să le îndeplinească soiurile de mazăre, astfel încît să corespundă cerinţelor agriculturii socialiste şi industriei conservelor.

În ceea ce priveşte producţiile obţinute şi însuşirile fiziologice, ca: rezistenţa la secetă, rezistenţa la bolile cryptogamice, în fruntea soiurilor de mazăre verificate în ultimii ani în R.P.R. s-au situat soiurile din selecţia sovietică de la staţiunea de cercetări agricole Uladov-Liulineţc. O bună comportare a avut-o în anumite zone naturale şi soiul I.C.A. 53/54.

De menţionat că în toate centrele de încercare a soiurilor, vechiul soi de mazăre Victoria Strube a fost depăşit sub raportul producţiei.

Valoarea productivă a soiurilor evidenţiate rezultă din tabelul următor în care sînt redate sporurile de producţie realizate în comparaţie cu soiul martor.

Nr. crt.	Soiul	Nr. de ani.	Nr. de centre exp.	Limitele sporurilor de producţie %
1.	Uladov 7	2	9	8,1—35,3
2.	Uladov 208	2	5	6,7—53,5
3.	Uladov 209	2	7	10,0—42,0
4.	Uladov 303	2	5	10,2—48,3
5.	Uladov 387	2	6	11,0—42,0

Însuşirile morfofiziologice ale soiurilor de mai sus le fac potrivite pentru zone ecologice întinse din R.P.R. Cele mai valoroase dintre ele sînt Uladov 7, Uladov 209, Uladov 303.

Din punct de vedere morfologic ele sînt caracterizate ca soiuri cu portul înalt sau mijlociu, ceea ce contribuie la asigurarea unei cantităţi ridicate de masă verde la unitatea de suprafaţă atunci cînd sînt cultivate pentru furaj.

Avînd portul semierect, în unele condiţii cu tendinţă de culcare, cultivarea acestor soiuri prezintă importanţă pentru lucrările mecanizate şi pentru obţinerea unei recolte de calitate. Rezistenţa la scuturare este bună. Maturizarea boabelor se face într-o perioadă mai scurtă decît la soiul Victoria Strube. Avînd perioada de vegetaţie mai scurtă cu cîteva zile faţă de soiul Victoria Strube, aceste soiuri fac faţă mai bine condiţiilor de secetă timpurii şi excesive de la începutul verii.

Caracterele morfologice ale lor rezultă din măsurătorile biometrice efectuate la centrele de încercare a soiurilor. Pentru o scurtă caracterizare a soiurilor Uladov vom da măsurătorile biometrice efectuate la C.I.S. Negreşti, regiunea Iaşi.

Nr. crt.	Soiul	Data coacerii	Înălţimea plantei cm.	Culoarea bobului	Greutatea abs. gr.	Greutatea hl. kgr.
1.	Uladov 7	2.VII.	84,0	alb-gălbui	319	80,2
2.	Uladov 208	1.VII.	84,0	verde	271	81,4
3.	Uladov 209	1.VII.	93,0	verde	275	81,3
4.	Uladov 303	3.VII.	81,3	alb-gălbui	219	80,0
5.	Uladov 387	1.VII	87,0	alb-gălbui	315	80,0
6.	Ceres	1.VII	51,0	alb-gălbui	223	79,0
7.	I.C.A. 55—53	30.VI.	77,2	verde	218	80,0

Pentru stabilirea unor noi soiuri de mazăre de grădină, studiul efectuat de noi în colaborare strînsă cu specialiştii de la Institutul de cercetări hortiviticole şi cu specialiştii din cadrul secţiei hortiviticole din Consiliul Superior al Agriculturii şi cu cei de la Ministerul Industriei Alimentare a dus la stabilirea unor noi soiuri de mazăre valoroase pentru producţia de conserve şi anume: Verde fină, Gloria de Quimper şi D'Anonay. Introducerea acestor soiuri precoce cu portul mijlociu şi pitic, rezistente la cădere, ajută la eşalonarea lucrărilor de recoltare a mazării în unităţile agricole socialiste, şi la aprovizionarea ritmică a fabricilor de conserve cu păstăi şi boabe pentru conserve pe întreaga lor perioadă de lucru.

Totodată folosirea acestor soiuri alături de vechile soiuri cu port înalt şi cu perioadă lungă de vegetaţie prezintă o importanţă deosebită şi în realizarea unui preţ de cost mai scăzut al produselor agricole. Avînd o perioadă mai scurtă de vegetaţie, precum şi portul erect, lucrările de recoltare se fac cu un randament mai ridicat şi cu cheltuieli mai mici decît la soiurile tardive.

Studiul unui larg sortiment de mazăre, din toate tipurile, la centrele

Ing. DEZIDERIU TORJE
preşedintele Comisiei de încercare şi omologare a soiurilor din Consiliul Superior al Agriculturii

(Continuare în pag. 4-a)

Hărnicie plus ştiinţă egal recoltă bogată. La cursul agrotehnic vin 45 de colectivişti care participă cu regularitate la cursuri. Iată-l în fotografie pe ing. Constantin Domşa, de la gospodăria colectivă din comuna Sălsig, raionul Cehu Silvaniei, răspunzînd cursanţilor la unele întrebări suplimentare

Foto: I. DEAC

Realizări frumoase

În gospodăria colectivă din comuna Sărăţeni, regiunea Bucureşti, se acordă o grijă deosebită dezvoltării sectorului zootehnic. În prezent fermele de animale numără 346 de vaci cu lapte, 930 de porcine, 52.000 păsări din care 8.000 de păsări oprite pentru reproducţie, 1.800 de ovine. Printr-o îngrijire şi furajare corespunzătoare, colectiviştii au obţinut de la animale producţii sporite faţă de cifrele planificate. Succese deosebite au obţinut la ferma de vaci, mulgătorii Ion Dumitru, Stanciu Nicolae, Tudor Nedelcu, Stan Drăghici. Ei au realizat pînă la 1 decembrie 1962 în medie de la întregul lot, cîte 2.200 litri lapte pe cap de vacă furajată.

În ceea ce priveşte sectorul ovin, îngrijitorii Stan D. Enache, Iosif Alexandru, Ion Sileanu au realizat cîte 45 litri lapte de la fiecare oaie.

Pînă de curînd gospodăria a livrat statului pe bază de contracte 719 capete porcine, 8.000 kg carne de pasăre, 32.000 litri lapte de vacă şi alte produse animaliere.

Consiliul de conducere al gospodăriei din Sărăţeni s-a preocupat îndeaproape de problema hranei şi adăposturilor necesare animalelor în timpul iernii. În acest scop gospodăria a însilozat 1.500 tone lucernă, 2.800 tone porumb şi 6.000 tone coceni. Totodată gospodăria a construit 4 grajduri a 100 de capete bovine, 3 saivane, o hală de păsări, 8 coteţe pui. De remarcat este faptul că în grajduri este introdusă apa şi lumină electrică.

Stropiri de iarnă în livezi

In anul 1962, în raionul Adjud, regiunea Bacău, s-au plantat pomi în masiv pe terenuri situate în pantă, pe 225 hectare. Din suprafaţa de mai sus, 80 hectare au fost plantate în toamna acestui an (13 hectare la gospodăria colectivă din Glăvăneşti, 20 hectare la gospodăria din Godineşti, 11 hectare la cea din Lehancea etc). În plantaţiile tinere s-au executat, totodată, terase pe 104 hectare, în scopul combaterii eroziunii solului (pe 29 hectare terase continuu şi pe 75 hectare terase în formă de potcoavă).

În anul viitor, în gospodăriile colective din raionul Adjud se vor planta pe terenuri în pantă încă 350 hectare cu livezi.

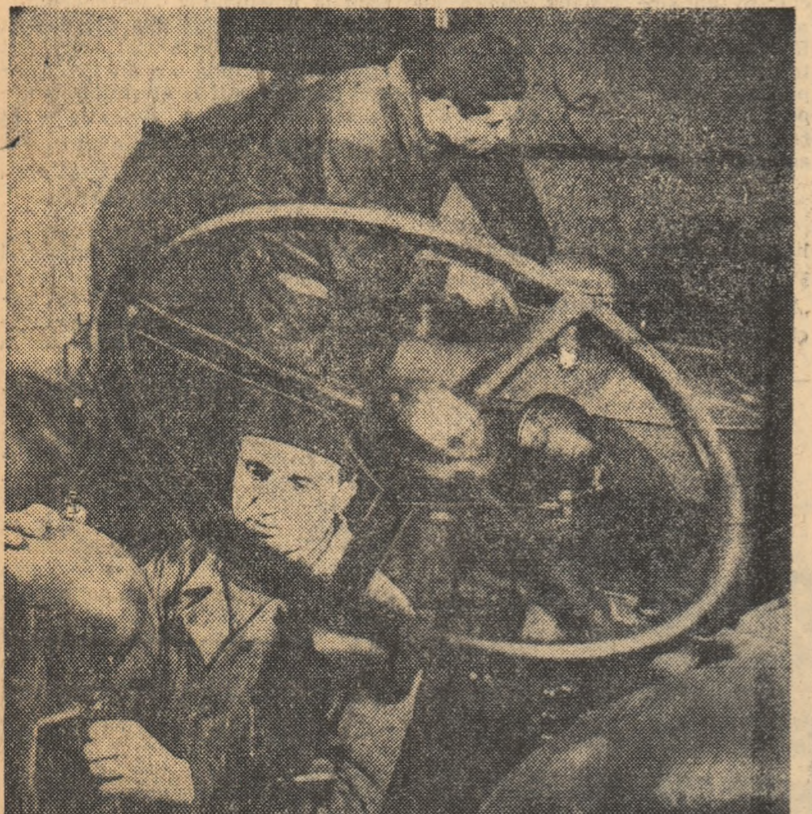
Colectiviştii acordă atenţia cuvenită atît bunei întreţineri a pomilor din tinerele plantaţii, cît şi a celor din plantaţiile mai vechi (care laolaltă în aceste unităţi ocupă 907 hectare).

Timpul prielnic din ultimele săptămîni a permis ca în gospodăriile colective cu sector pomicol să fie intensificate lucrările de stropiri de iarnă la pomi cu sandolin şi ulei horticol, contra bolilor criptogamice şi altor dăunători.

Cele 4 echipe compuse din cîte 10 muncitori organizate în cadrul centrului fito-sanitar de la Podul Turcului, au executat pînă acum stropiri pe mai bine de 150 de hectare cu livezi. La gospodăriile agricole colective de la Lărgăşeni şi Căbeşti s-au stropit pomii pe cîte 35 hectare, la gospodăriile colective din Bogheşti şi Galbeni pe cîte 30 de hectare, la gospodăriile colective din Lehancea şi Podul Turcului pe cîte 15 hectare etc.

AL. ION

La uzina de reparaţii Dudeşti-Cioplea

In cinstea zilei de 30 Decembrie colectivul de muncă al Uzinei de reparaţii Dudeşti-Cioplea, regiunea Bucureşti, a intensificat ritmul lucrărilor de reparaţii la tractoare. In fotografie: mecanicii monteuri Ion Scorţan şi Gh. Jumătate făcînd ultima verificare la un tractor reparat.

Foto: AGERPRES

Grădinarii din Anadalchioi

Anadalchioi este numele unuia dintre cartierele oraşului Constanţa. Aici, la margine de oraş, se află o gospodărie colectivă a cărei faimă s-a răspîndit de mult în toată Dobrogea. „Filimon Sîrbu" îi e numele acestei gospodării care se întinde pe numai 468 de hectare.

Ce anume face faima colectiviştilor din acest cartier al Constanţei nu-i greu de ghicit.

Este ştiut că documentele de partid şi de stat au scos, în nenumărate rînduri, în evidenţă necesitatea ca în jurul marilor oraşe să se creeze puternice bazine legumicole. Traducînd în viaţă această sarcină trasată de partid, colectiviştii din Anadalchioi au dezvoltat an de an sectorul legumicol, ajungînd să facă din această ramură de producţie principala sursă de venituri a gospodăriei. Anul acesta, bunăoară, gospodăria a cultivat cu legume o suprafaţă de 110 ha, din care 18 ha în sistem irigat. Obţinînd mari producţii de legume, colectiva a realizat din valorificarea lor, îndeosebi pe bază de contract, un venit bănesc de 2.120.000 lei, din totalul de 2.600.000 lei, cît este venitul bănesc total al anului. Realizarea de venituri mari şi permanente a dat putinţă gospodăriei să repartizeze membrilor, lunar, avansuri băneşti a 15 lei la ziua-muncă, urmînd ca la închiderea anului, fiecare zi-muncă să fie retribuită, numai în numerar, cu 30 de lei.

Se înţelege că la dobîndirea acestor rezultate, un rol hotărîtor l-a avut priceperea oamenilor. Şi, de astfel de oameni pricepuţi gospodăria colectivă din Anadalchioi nu duce lipsă. Colectivişti ca Albu Ştefan, Gheorghe Dima, Ştefan Caja, Ilie Branea de pildă, sînt grădinari iscusiţi.

I-am vizitat pe grădinarii din Anadalchioi într-una din aceste zile de iarnă. În ciuda timpului rece, pe cei mai mulţi dintre ei i-am găsit lucrînd de zor. Unii transportau gunoi pentru amenajarea răsadniţelor, alţii pliveau buruienile din culturile forţate, cîţiva recoltau ardeiul iute din sera intrată în producţie în primăvara acestui an.

— Ne-am convins pe deplin, ne-a mărturisit tov. Ion Naparu, brigadierul legumicol, că culturile forţate sînt cît se poate de bănoase. În primăvara acestui an, de pe o suprafaţă de 1.800 m.p. de culturi forţate în răsadniţe, am realizat un venit bănesc de 120.000 de lei. De asemenea, peste 22.000 lei am obţinut din valorificarea legumelor cultivate în seră.

— Tocmai asta ne-a determinat — a intervenit în discuţie tovarăşa Ana Rotaru, una dintre cele mai pricepute lucrătoare de la culturile forţate — ca în toamna aceasta să extindem culturile forţate în răsadniţe la peste 2.000 m.p. În primăvara viitoare, suprafaţa va fi cu mult mai mare. După cum vedeţi, avem în răsadniţe, la paturi calde, salată, ridichi şi pătrunjel din care deja valorificăm. De asemenea, s-a început recoltatul ardeilor iuţi din seră.

Peste puţin timp se vor coace roşiile de seră. Dorim ca în cinstea zilei de 30 Decembrie, ziua Republicii, să livrăm pe piaţa oraşului Constanţa primele cantităţi de roşii şi cantităţi cît mai mari de alte produse legumicole din culturi forţate. E o dorinţă şi un angajament al nostru, al legumicultorilor din Anadalchioi, pe care cu siguranţă îl vom îndeplini.

V. POMPILIU

ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

La şcoala rodului bogat

Un număr însemnat de colectivişti de la gospodăria colectivă „Progresul" din satul Valea Boului, raionul Caransebeş, urmează cursurile cercului de creştere a animalelor. Acesta este unul dintre cercurile cu activitate bună unde se ţin lecţii interesante, pline de învăţăminte. Faptul acesta se datoreşte şi comunistei Lidia Poenaru care acordă atenţia cuvenită bunei pregătiri a lecţiilor, expunerii lor în faţa colectiviştilor, îmbogăţindu-le cu exemple luate din gospodărie. În cadrul lecţiei a VI-a, de pildă, ea a vorbit cursanţilor despre avantajele retribuţiei în sectorul zootehnic, în funcţie de rezultatele obţinute de la animale, faţă de retribuţia fixă. Lectora a făcut cu acest prilej o comparaţie între gospodăria colectivă din sat şi cea din satul Cîrpa, subliniind importanţa ce o prezintă o justă retribuire a muncii.

În cadrul acestui cerc s-au predat pînă acum 9 lecţii.

NIC. PÎRVU
corespondent

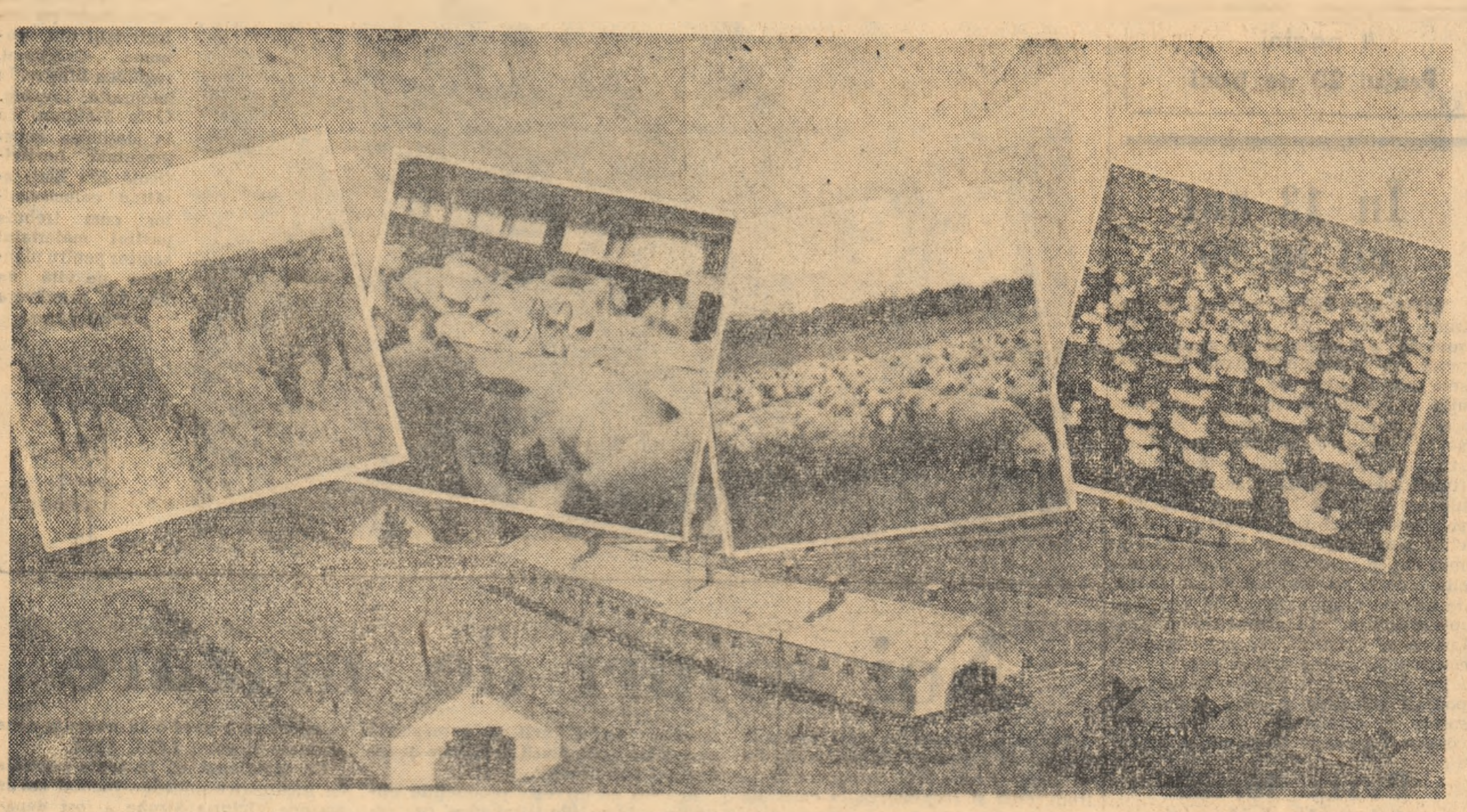
Lecţii bine predate

La gospodăria agricolă colectivă „Dr. Petru Groza" din raionul Urziceni au fost organizate în acest an 4 cercuri agrotehnice, 2 cercuri legumicole şi un cerc zootehnic. La învăţămîntul agrozootehnic participă în total 360 de colectivişti. Lectorii ing. agronom Drăgan Maria, tehnician agronom Hovaghinian Mihai şi inginerul zootehnic Murtazan Marian au predat pînă acum 6 lecţii. La cercul zootehnic se predau lecţii demonstrative la fermele de animale. Şi ceilalţi lectori predau lecţiile însoţite de material didactic — planşe, grafice comparative, mulaje, care ajută la o mai bună înţelegere a cunoştinţelor de către cursanţi.

Trebuie menţionat, de asemenea, că tov. Grigore Sandu, preşedintele gospodăriei colective, s-a preocupat să asigure toate condiţiile necesare bunei desfăşurări a lecţiilor, urmărind îndeaproape cum se pregătesc cursanţii, repartizîndu-le rechizite şi manuale.

GHEORGHE GHEORGHIU
corespondent

FURCULEȘTI – ieri și azi

O parte a averii obștești a gospodăriei colective.

CREȘTEREA AVERII OBȘTEȘTI

Chezășia bunăstării

În anii Republicii populare, fața satului Furculești, raionul Alexandria, s-a schimbat mult. Mai fericită, mai îmbelșugată e și viața oamenilor. Toate acestea se datoresc rînduielilor noi cucerite de poporul nostru sub conducerea înțeleaptă a partidului clasei muncitoare. Ceea ce a fost în trecut satul nostru sub regimurile burghezo-moșierești a rămas doar ca amintire în mințile noastre. Drumul gospodăriei colective pe care am pornit în anul 1950, ne-a adus belșug și bunăstare în case. An de an, după înființarea gospodăriei, partidul, statul nostru democrat-popular ne-au ajutat tot mai mult cu semințe selecționate, cu mașini și tractoare și cu credite însemnate. Cu fiecare an ce trecea, gospodăria se întărea tot mai mult, recoltele erau tot mai bogate, creștea necontenit averea obștească.

Muncit bine, după metode avansate, pămîntul gospodăriei care se întinde pe o suprafața de peste 1.500 de hectare e tot mai roditor. Chiar și în acest an, cu toate că timpul n-a fost tocmai prielnic, am obținut la grîu, în medie la hectar, aproape 1.800 kg., iar la porumb boabe aproape 2500 kg. În prezent, gospodăria are în proprietate obștească 442 taurine, din care 104 vaci cu lapte, aproape 400 de porci, peste 1.270 oi, 1.200 de găini și rațe-matcă, (la incubatorul pe care îl avem am scos în acest an 12.000 de pui, care au fost livrați pentru consumul populației și pentru prăsilă altor gospodării colective). Pentru animale au fost construite 4 grajduri mari, 3 maternități, 5 puiernițe și altele. Au fost construite magazii și pătule pentru depozitarea cerealelor. De la sectorul zootehnic gospodăria noastră a realizat în fiecare an venituri însemnate. Numai în acest an, bunăoară, am obținut un venit de aproape 800.000 lei. La 2.000.000 de lei se ridică și suma încasată pe cerealele, legumele și zarzavaturile vîndute statului în baza contractelor încheiate.

Creșterea averii obștești a gospodăriei, precum și mărirea fondului de bază, care în prezent a ajuns la aproape 2.300.000 de lei, sînt o urmare a muncii însuflețite a colectiviștilor, a dezvoltării multor ramuri de producție. Pe vremuri, de pildă, lacul de la marginea satului era lăsat în paragină de boier. În anii noștri, gospodăria colectivă l-a amenajat, curățat și indiguit, iar acum, în apa lui, creștem anual mii de rațe. De asemenea, scoatem zeci de mii de kg. de pește. Cu apa din lac irigăm și grădina de legume.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei și averii obștești a făcut ca și viața colectiviștilor să fie an de an tot mai îmbelșugată.

MARIN NICA
președintele gospodăriei colective

Setea de cultură

Despre o activitate cultural-artistică care să se fi dus cît de cît în satul nostru în vremurile trecute, nu se poate vorbi. Moșierul și ceilalți bogătani ai satului nu aveau interes ca țăranii să se culturalizeze, să-și lumineze mintea.

Abia în anii regimului nostru democrat-popular, activitatea cultural-artistică a început să se desfășoare din plin, iar țăranii să se bucure și de această binefacere. În anii Republicii a fost dat astfel în folosință un frumos cămin cultural cu o sală mare de spectacole, cu încăperi pentru repetiții, cu o sală pentru club și o altă încăpere mare pentru bibliotecă, care numără aproape 9.000 de volume. Aceasta a făcut cu putință ca în satul nostru viața cultural-artistică să aibă în ultimii ani o intensă și bogată activitate. Pe lîngă căminul cultural își desfășoară activitatea o echipă de teatru și o brigadă artistică de agitație, care numără aproape 30 de artiști amatori. De asemenea, avem un cor cu 250 de coriști: colectiviști și intelectuali, tineri și bătrîni, precum și mulți soliști vocali și instrumentiști și o echipă de călușari. Toate formațiile noastre artistice au dat pînă acum multe spectacole pe scena căminului cultural, precum și în comunele vecine. De multe ori, în satul nostru, pe scena căminului cultural, au dat spectacole teatre din Capitală, formații de folclor și de muzică ușoară. În prezent, toate formațiile noastre artistice pregătesc programe închinate aniversării Republicii.

Un prieten bun al țăranului colectivist a devenit, în anii noștri, cartea. Numai în acest an, bunăoară, cei aproape 1.400 de cititori activi au citit de la bibliotecă peste 7.700 de cărți, dintre care 3.500 agrozootehnice. În afară de cărțile pe care le împrumută de la bibliotecă, furculeștenii citesc cărți diferite și din bibliotecile lor personale. Asemenea biblioteci au circa 250 de colectiviști. Numai în acest an, colectiviștii care au biblioteci personale au cumpărat cărți în valoare de peste 16.000 de lei.

În ce privește activitatea cultural-artistică desfășurată în satul nostru, se mai poate arăta că în cadrul căminului cultural se organizează deseori concursuri „Cine știe, cîștigă" pe diferite teme; la bibliotecă se organizează recenzii și prezentări de cărți, seri literare, lecturi în grupuri etc. Iată astfel, cîteva aspecte ale muncii cultural-artistice care se desfășoară tot mai larg în anii Republicii noastre populare.

GHEORGHINA MIHAIȚĂ
bibliotecară

Zilnic biblioteca este vizitată de mulți prieteni ai cărții.

Avem un trai luminos

Peste cîteva zile sărbătorim cea de-a XV-a aniversare a Republicii. Se cuvine ca și noi, colectiviștii, să ne aducem cu acest prilej mulțumirile cele mai calde pentru Republică. Sîntem datori să-i aducem mulțumiri pentru viața luminoasă și fericită pe care ne-a făurit-o nouă și copiilor noștri. Noi, furculeștenii, care în trecut, pe vremea moșierilor și a bancherilor ne duceam din greu viața, în anii de regim democrat-popular, cunoaștem numai bunăstare și bucurie. Astăzi în casele noastre noi sălășluiește belșugul. Cămările, hambarele, sînt pline cu bucate. Camerele spațioase și luminoase sînt împodobite cu mobilă nouă, iar despre ale îmbrăcămintii ce putem spune altceva decît că șifonierele cu cîte 3 și 4 încăperi sînt tixite de haine. Acum, nevestele noastre nu mai gătesc pe plite ci pe aragazuri. Dar mai fericiți și mai mulțumiți sîntem atunci cînd ne vedem copiii cum în fiecare zi își iau ghiozdanele și, bine hrăniți și îmbrăcați, pleacă la școală.

Traiul luminos pe care ni l-am făurit în anii de regim democrat-popular e și rezultatul muncii noastre unite în gospodăria colectivă. La fiecare sfîrșit de an, ducem acasă care încărcate cu bucate. Pe lîngă acestea se mai adaugă și sumele de bani pe zilele-muncă lucrate în gospodăria colectivă, pe care dorim s-o vedem cît mai bogată. Mai bogată și mai înfloritoare, dorim să ne vedem și Republica noastră dragă.

RADU NEAGU, PETRE GHERGU și **ION BARBĂLATĂ**
colectiviști

Femeia e prețuită

Acum cînd ne aflăm în preajma sărbătoririi aniversării Republicii, aș vrea să povestesc și eu cîte ceva despre felul cum era prețuită femeia în trecut și azi. Să vorbim așadar, despre țăranca muncitoare în trecut. În comuna noastră, ca de altfel în toate satele, femeia nu se bucura de nici un drept. Muncea din zori și pînă noaptea, alături de bărbat, pe pămînturile moșierului. Era supusă umilinței, batjocurii, lipsurilor și foamei, năștea pe cîmp așa cum s-a întîmplat cu țăranca Tinca Barbălată. Așa a fost în vremurile de tristă amintire, cînd la cîrma țării erau moșierii și bancherii.

Dar acele vremuri s-au dus de mult. Au venit alte timpuri luminoase și fericite pentru femeie. În anii puterii noastre populare, femeia se bucură de o înaltă prețuire, are drepturi la muncă și la viață egale cu bărbatul. În comuna noastră, în anii Republicii, țărăncile muncitoare își făuresc, alături de bărbați, o viață tot mai fericită, mai îmbelșugată. Ele participă acum cu dragoste la muncă în gospodăria colectivă, fiindcă știu că tot ceea ce fac e spre binele lor și al familiei lor. Ele sînt fruntașe în muncă așa cum sînt de pildă, șefele de echipă Nița Vînătoru, Mița Nica și altele. Femeile din Furculești iau parte cu mult entuziasm la diverse munci de folos obștesc în comună. Ele iau parte în număr mare la activitatea cultural-artistica, la treburile de conducere în gospodărirea comunei. În sfatul popular femeile sînt reprezentate de cele 8 deputate comunale, cum sînt Elena Măgureanu, Floarea Dobre și altele. De asemenea, fac parte din consiliul de conducere al gospodăriei colective.

MARIA MOHORA
colectivistă, deputată în Marea Adunare Națională

Școala în trecut și în prezent

Ne mai desparte puțin timp de ziua cînd întregul nostru popor va sărbători a 15-a aniversare a Republicii Populare Romîne. În cei 15 ani ai puterii populare, patria noastră și-a schimbat total înfățișarea. Schimbări importante s-au petrecut și în satele țării lăsate de regimul burghezo-moșieresc în bezna neștiinței de carte.

Despre felul cum s-a preocupat vechiul regim de școala din satul nostru ne vorbesc cei 400 de analfabeți descoperiți la recensămîntul din 1948.

Dacă astfel a fost privită școala în trecut, în prezent ea se bucură de o atenție și grijă pe care sătenii noștri nici nu și le-au putut închipui. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, s-a reușit ca în scurt timp, să fie lichidată neștiința de carte. În prezent în satul nostru avem o școală de 8 ani cu săli de clasă luminoase, curate și bine încălzite cu sobe de teracotă. De asemenea, școala este înzestrată cu tot materialul didactic necesar predării în condiții bune a lecțiilor. Școala este frecventată regulat de un număr de 256 elevi, toți copiii de vîrstă școlară din sat. Școala este încadrată cu 13 profesori și învățători care predau cu multă dragoste. Ei se preocupă de educarea copiilor pentru a deveni constructori activi ai societății noastre noi.

Elevilor pregătiți în școala noastră le este deschis drumul spre școlile medii, profesionale și superioare. Astfel, din satul nostru, în prezent, 28 elevi urmează la școlile medii, 21 la școlile profesionale și 5 sînt studenți, toți fii de colectiviști. Dintre elevii mai vechi, sînt astăzi 4 ingineri, 1 medic, 4 ofițeri și 5 învățători.

Condițiile excelente de învățătură create de regimul de democrație populară îi face pe elevii noștri să se pregătească sîrguincios, cinstind cea de-a XV-a aniversare a Republicii noastre populare cu rezultate cît mai bune la învățătură.

GHEORGHE ENACHE
profesor,
directorul școlii de 8 ani

Colectiviștii învață

Și colectiviștii din Furculești sînt setoși de învățătură. 180 urmează cursurile celor două cercuri agrotehnice și ale cercului zootehnic ale învățămîntului agrozootehnic de masă. Au ajuns cu predarea la lecția a 7-a. Dar colectiviștii de aci nu învață numai despre agrotehnică și zootehnie, ci și despre istorie, geografie, fizică, matematică etc. Mulți dintre ei, printre care Florea Mîndreanu, Gheorghe Chivu, Florea Lițeanu și alții s-au înscris să-și completeze studiile elementare și medii.

STAȚIA DE RADIOFICARE

Radioficarea comunei Furculești e o altă realizare a regimului nostru. Stația are 1.225 de abonați. Programul local al stației se transmite de trei ori pe săptămînă. De multe ori, din studioul stației au fost transmise piese jucate de artiștii amatori din comună, au fost recitate poezii de tineri și vîrstnici. Mulți au fost colectiviștii care de nenumărate ori au vorbit în fața microfonului despre experiența lor în munca de cultivare a pămîntului, de creștere a animalelor. Printre aceștia se numără și colectiviștii Ștefan Ghergu, Anghel Zanea și alții. De aici, de la stație, au fost transmise multe sfaturi agrotehnice și zootehnice, au fost arătați furculeștenii harnici care își aduc contribuția la înfrumusețarea comunei.

Operatoarea Elena Badea pregătește transmisia locală

Fapte grăitoare

17 decembrie dimineața. În biroul președintelui gospodăriei intră contabilul: „Am adus adresa către Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei", zise el. În adresă se cerea ca în Furculești să se aprobe înființarea unui centru de distribuire a buteliilor de aragaz. Acest lucru era motivat prin aceea că în Furculești, aproape 500 de familii au aragazuri, iar în satele vecine există vreo cîteva mii. „Cerem ca distribuirea să se facă de două ori pe lună. Gospodăria noastră asigură pe cheltuiala ei personalul de deservire. Rugăm să ne satisfaceți această dorință...".

★

După darea în folosință a spitalului, s-a pus problema înființării în Furculești a unei stații Aviasan. „Poate la spitalul nostru cît și în circumscripția medicală, se vor ivi cazuri de intervenții chirurgicale mai complicate, care nu pot fi rezolvate la noi. Propun, a spus directorul spitalului, într-o adunare obștească, să amenajăm un teren pentru aterizarea și decolarea avioanelor Aviasanului". În zilele următoare, la marginea satului, pe un teren plat, sute de furculeșteni lucrau la amenajarea „aeroportului" cum spun ei. După alte zile, treaba era încheiată. De atunci au trecut ani. Nu de puține ori, au fost martori furculeștenii la aterizarea și decolarea avioanelor Aviasan, care duceau sau aduceau de la București, bolnavi sau oameni însănătoșiți, precum și o serie de medicamente.

★

Raioanele magazinului universal al cooperativei Furculești, construit în anii noștri, este vizitat în fiecare zi de zeci și sute de cumpărători. Ei găsesc aci de toate: de la ac pînă la motocicletă și garnituri de mobilă. O scurtă incursiune făcută la repezeală prin actele de vînzare ale cooperativei ne-a pus la curent cu valoarea totală a mărfurilor vîndute de cooperativă în acest an pînă la începutul lunii decembrie. Valoarea se cifrează la suma de aproape 3 000 000 lei. Suma reprezintă vînzarea a sute de metri de stofă, costume de haine, rochii, paltoane etc. De asemenea, mii de metri de stămburi diferite, sute de perechi de încălțăminte, zeci de motociclete, motorete, scutere, aparate de radio, garnituri de mobilă. Și toate cumpărate în mai puțin de un an. Ce concluzie poate fi trasă de aici? Că nivelul de trai al furculeștenilor crește cu pași repezi

★

Becul electric a prins a străluci de multă vreme în unele instituții din Furculești. Nu va trece mult și „Lampa lui Ilici" va lumina în casa fiecărui om din sat. „Lucrările de electrificare a satului vor începe cu un avînt și mai mare în anul care vine. Furculeștenii nu se vor lăsa pînă nu vor înfăptui și această dorință", ne spunea tov. I. Boboc, președintele sfatului popular comunal.

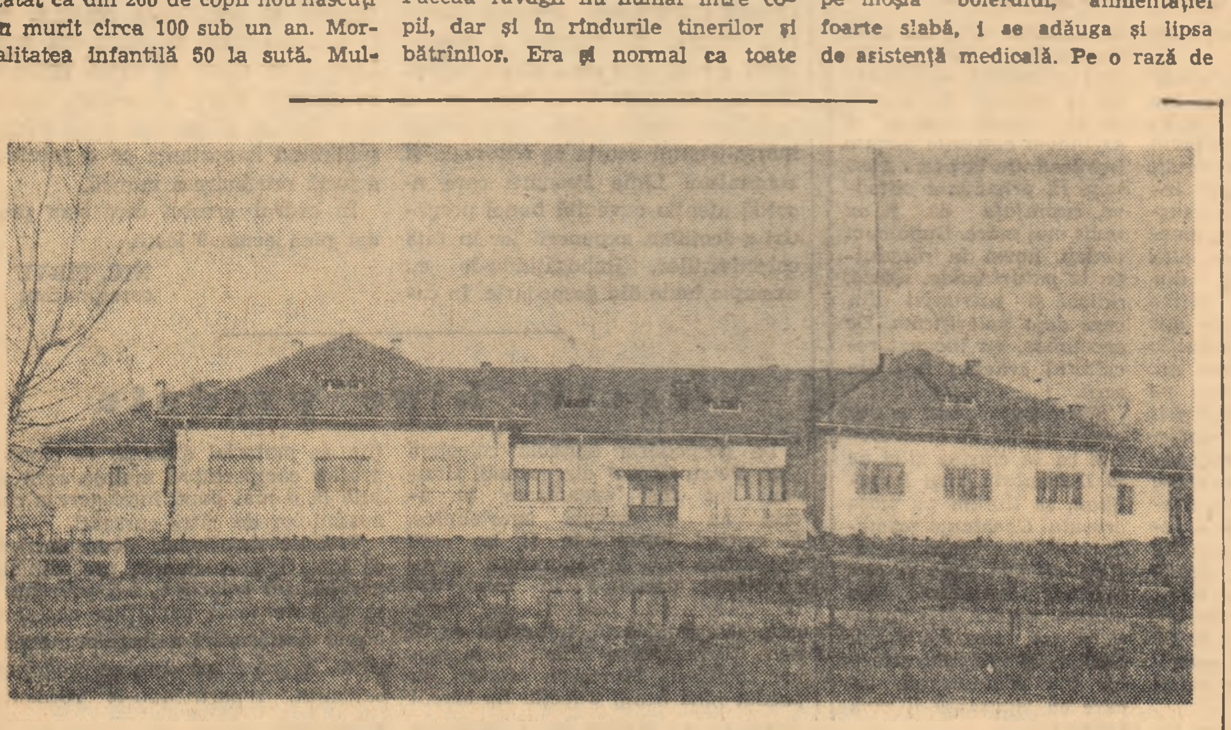
În slujba sănătății omului

În toamna acestui an s-au împlinit 17 ani de cînd am venit în satul Furculești să lucrez ca medic. Atunci mi-am început activitatea într-o casă sărăcăcioasă, în care era instalată circumscripția medicală. Dintr-un dulap am luat un registru. L-am răsfoit. În ultimul proces-verbal de inspecție sanitară al medicului de plasă sta scris: „Am inspectat comuna Furculești și am constatat că din 200 de copii nou născuți au murit circa 100 sub un an. Mortalitatea infantilă 50 la sută. Mulțumitor..." Am răsfoit și alte însemnări și procese-verbale de inspecție, în care se consemna că bîntuie malaria, tuberculoza, scarlatina. Făceau ravagii nu numai între copii, dar și în rîndurile tinerilor și bătrînilor. Era și normal ca toate aceste maladii să secere zeci și zeci de vieți omenești. Burghezo-moșierimea ținea sărăcimea satelor într-o cruntă mizerie. Muncii istovitoare pe moșia boierului, alimentației foarte slabă, i se adăuga și lipsa de asistență medicală. Pe o rază de circa 25 km la un număr de zeci de mii de oameni, era doar un singur medic ajutat de o moașă și un oficiant sanitar. Lipseau medicamentele și aparatura sanitar-medicală.

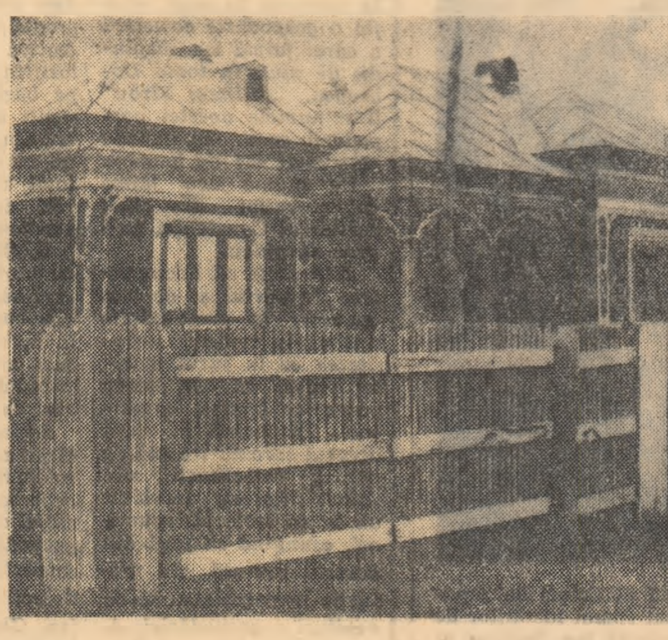
Au trecut însă anii. Grija partidului nostru a fost îndreptată tot mai mult și în această direcție. Prin anul 1951 s-a pus problema ca în satul Furculești să fie construit un spital. În mai puțin de trei ani, cu ajutorul statului, prin contribuție bănească și munca patriotică a oamenilor, spitalul a fost construit. Are 40 de încăperi cu 4 secții și 60 de paturi, o maternitate cu 12 paturi, o sală de operații, dotată cu toată aparatura necesară, apă curentă, băi pentru bolnavi. Spitalul este deservit de 3 medici și un numeros alt personal sanitar. Alți 3 medici deservesc circumscripția medicală Furculești. Putem arăta astfel că, în prezent, pe o rază de 25 km lucrează 30 de medici și peste 100 de moașe, sanitari, infirmieri și felceri. Datorită înzestrării spitalului cu tot ceea ce este necesar, bolnavilor li se acordă asistență medicală calificată chiar și pentru cea mai complicată boală. De asemenea, medicii și cadrele medii de la circumscripția medicală fac anual mii și mii de vaccinări preventive pentru a feri populația satelor de boli contagioase. Aceasta a contribuit ca să nu mai întîlnim de multă vreme cazuri de malarie, de febră tifoidă, de tifos exantematic etc.

Ceea ce s-a înfăptuit și în Furculești pe linie sanitar-medicală este o realizare deosebit de importantă a regimului nostru democrat-popular.

AL. SĂNDULESCU
medic, directorul spitalului

Vedere generală a spitalului.

Casa colectivistului Lică Lungu.

FOLOSIREA JUDICIOASĂ A FURAJELOR EXISTENTE

— În ajutorul lectorilor din învăţămîntul agrozootehnic de masă —

Posibilităţi de asigurare a hranei animalelor cu raţii economice

Alimentaţia raţională este factorul principal în creşterea producţiei animalelor. Aceasta cere ca alimentaţia să se facă după anumite norme de hrană, iar în cadrul lor să se folosească raţii variate şi de bună calitate, care să conţină toate substanţele nutritive, sărurile minerale şi vitaminele necesare organismului animal pentru a se dezvolta în bune condiţii şi a produce.

Despre principiile care stau la baza întocmirii raţiilor furajere şi despre tehnica hrănirii animalelor, colectiviştii şi lucrătorii din gospodăriile agricole de stat învaţă, în perioada actuală, la cursurile agrozootehnice de masă. În cele ce urmează vrem să accentuăm numai asupra laturii economice a acestei probleme.

Se ştie că animalele valorifică o serie de produse vegetale, care nu pot fi utilizate direct de om, transformîndu-le în produse animale de primă necesitate pentru hrana omului. Asemenea produse vegetale rezultă în cantităţi apreciabile din cultura cerealelor. Este vorba de cocenii de porumb, paie, pleavă. De asemenea, de la cultura leguminoaselor pentru boabe rezultă, ca produs secundar, vrejii. Calculele arată că toate aceste nutreţuri transformate în unităţi nutritive echivalează cu 30—35 la sută din cantitatea totală a resurselor furajere.

Datorită unei orientări greşite, unele gospodării agricole colective şi de stat desconsideră asemenea nutreţuri, mergînd pe linia de a da în hrana animalelor raţii în care proporţia nutreţurilor concentrate şi a fînurilor e mai mare decît cea necesară, iar cînd acestea lipsesc, consideră balanţa furajeră deficitară, deşi în gospodărie există cantităţi importante de coceni, pleavă, paie etc. Se înţelege că folosind în hrana animalelor nutreţuri scumpe, cum sînt grăunţele, se ridică preţul de cost al produselor animale, deoarece — în sectorul creşterii animalelor — furajele constituie peste 50 la sută din cheltuielile de producţie. Ori, unul din factorii importanţi care contribuie la întărirea economică a unităţilor agricole socialiste este reducerea preţului de cost al producţiei.

Aportul nutreţurilor grosiere în asigurarea bazei furajere se poate deduce din compararea valorii lor nutritive cu a altor nutreţuri. Astfel, de exemplu, 1 kg coceni de porumb, de pleavă de grîu, de paie de orz şi ovăz, sau 1 kg de vreji de mazăre echivalează, ca unităţi nutritive, cu 1 kg de fîn de calitate mijlocie, cu 0,70 kg fîn bun, sau cu 0,30 kg porumb boabe.

Este adevărat că datorită conţinutului ridicat de celuloză brută aceste nutreţuri se digeră mai greu, însă dacă înainte de a se da în hrana animalelor sînt pregătite prin diferite metode, gradul lor de consum şi digestibilitatea se pot dubla. Tocmai acestei probleme nu i s-a acordat atenţia cuvenită. Unele unităţi au aplicat în prea mică măsură această cale de transformare a nutreţurilor în nutreţuri valoroase.

Practica a dovedit că dacă nutreţurile grosiere sînt bine preparate, ele pot înlocui peste 50 la sută din cantităţile obişnuite de fîn din raţie, asigurînd întreţinerea animalelor şi o producţie bună de lapte. Acest lucru este deosebit de important mai ales în anii de secetă, cînd producţia de furaje este redusă.

Pentru a veni în sprijinul colectiviştilor şi lucrătorilor din sectorul zootehnic al G.A.S.-urilor, dăm mai jos cîteva exemple de raţii economice.

a) PENTRU O VACĂ DE 450 KG GREUTATE VIE, CU O PRODUCŢIE DE 10 l. LAPTE ZILNIC:

porumb siloz	25 kg
coceni de porumb	4 „
paie	2 „
pleavă de grîu	1 „
fîn	3 „
tărîţe de grîu	0,7 „
şroturi de fl. soarelui	0,3 „
cretă furajeră	50 g.
făină de oase	35 „
sare	40 „

b) PENTRU TINERET TAURIN 1—2 ANI:

porumb siloz	12 kg
fîn	4 „
coceni de porumb	2 „
paie de orz, ovăz	2 „
şroturi de fl. soarelui	0,3 „
tărîţe de grîu	0,5 „
cretă furajeră	50 g
făină de oase	28 „
sare	40 „

c) BOI DE MUNCĂ:

porumb siloz	20 kg
coceni de porumb	5 „
paie de grîu	5 „
cretă furajeră	20 g
făină de oase	20 „
sare	40 „

d) OI ADULTE:

fîn	0,5 kg
frunzare	0,5 „
paie de grîu	1 „
coceni de porumb	0,5 „
nutreţ însilozat	1,5 „
amestec de uruieli (orz, mazăre, gozuri)	0,2 „
cretă furajeră	10 g
făină de oase	6 „
sare	8 „

În cadrul cursurilor agrozootehnice de masă, colectiviştii şi lucrătorii din gospodăriile agricole de stat trebuie să fie învăţaţi cum să aplice fiecare din metodele de preparare a nutreţurilor, prin organizarea unor demonstraţii practice. Un sprijin efectiv în această acţiune il pot da staţiunile de maşini şi tractoare prin punerea la dispoziţia gospodăriilor colective a tocătoarelor de nutreţ, cît şi a mijloacelor necesare pentru acţionarea lor. Inginerii agronomi şi zootehnici trebuie să organizeze astfel munca, încît folosindu-se toate mijloacele, gospodăriile să asigure prepararea întregii cantităţi de nutreţuri grosiere de care dispun.

Ing. GH. BRUMARU
din secţia de creştere a animalelor a Consiliului Superior al Agriculturii

Administrarea tainului de porumb siloz în gospodăria agricolă colectivă Lenauheim, regiunea Banat.

Cum trebuie pregătite paiele şi pleava pentru hrănirea animalelor

PREGATIREA PAIELOR

Tocarea. Prima metodă de imbunătăţire a paielor este mărunţirea sau tocarea cu ajutorul tocătorilor de mînă sau mecanice, cum sînt cele de tipul Toplet, TMS-6 şi MCU-1,2. Părticelele de paie tocate trebuie să aibă 3—4 cm lungime, pentru vitele cornute mari şi 1,5—3 cm pentru cai şi oi.

Inmuierea. Ea se poate face cu apă simplă sau cu saramură. În cadrul saramurei se va socoti cîte 0,5—0,75 kg sare pentru 100 kg paie sau pleavă. În cantităţile amintite, sarea se va topi mai întîi în 15—25 kg apă, amestecindu-se bine pînă la dizolvarea completă a ei, iar cu cantitatea de saramură rezultată se vor umezi 100 kg fibroase-grosiere tocate.

Înmuierea se poate face şi cu melasă, 1—2 la sută din greutatea nutreţurilor fibroase-grosiere, în care caz, 1—2 kg melasă se va topi în 15—25 kg apă, cu care apoi se vor umezi 100 kg nutreţuri fibroase ca şi în cazul saramurării.

Paiele şi pleava se pot umezi tot atît de bine şi cu borhoturi lichide proaspete de la fabricile de spirt, bere şi amidon, socotindu-se cîte 25—35 kg borhot proaspăt la 100 kg nutreţ fibros-grosier tocat. Pentru aceasta, furajul-grosier tocat (paie, pleavă, coceni), se va aşeza în straturi de 30—35 cm grosime, în lăzi sau bazine. Furajul astfel tratat poate fi dat în hrana animalelor după 6—10 ore sau chiar după 24 ore de la pregătire, cînd se realizează şi o uşoară fermentare a lui şi o îmbunătăţire a gustului.

Pentru mărirea valorii lor hrănitoare, paiele, sau pleava se pot amesteca cu rădăcinoase şi bostănoase tocate (30 la sută). Furajul astfel tratat se va da în hrană imediat după preparare, deoarece prin întîrziere şi contact prelungit cu aerul se alterează uşor, constituind un mediu prielnic pentru dezvoltarea microorganismelor.

Opărirea cu apă. Această metodă se poate folosi în cazuri cînd în gospodărie există instalaţii pentru încălzirea apei, obţinîndu-se o îmbunătăţire a calităţilor gustative şi distrugerea microbilor, ciupercilor etc. În acest scop, paiele tocate se aşază în bazine, butoaie, hîrdaie, căzi, în straturi de 20—30 cm grosime, se opăresc cu apă clocotită (o găleată de apă de 5 litri la 10 kg paie tocate), timp de 20—30 minute, presîndu-se pînă la umplere, după care se acoperă cu un capac prevăzut cu greutăţi (pietre), peste care se pun rogojini sau straturi de paie; se lasă astfel 6—10 ore. Paiele preparate în acest fel se vor da în hrană călduţe, imediat după deschiderea vasului în care au fost opărite, pentru a se evita alterările.

Paiele dospite (fermentate) se prepară în şanţuri adînci de 1,5 m şi largi de 2,5 metri cu pereţii căptuşiţi cu scînduri smolite, pietre, cărămizi sau cu beton. Şanţurile se construiesc în şoproane sau locuri adăpostite, în lungimea dorită şi după cantitatea de paie care se pune la dospit (pentru 100 kg paie tocate şi presate este nevoie de 1,5 mc de şanţ). Şanţurile se împart de obicei în cîte 4 compartimente de scîndură, piatră sau cărămidă pentru a putea asigura zilnic, prin rotaţia compartimentelor, pregătirea paielor dospite.

Paiele tocate, simple sau amestecate cu tărîţe, uruieli (3—5 kg pentru 100 kg paie), melasă 1—2 la sută (dizolvată în 25—30 kg apă pentru 100 kg fibroase-grosiere), borhoturi (30 kg la 100 kg fibroase-grosiere), rădăcinoase tocate (30 la sută) etc, se amestecă bine şi se aşază în straturi de 25—30 cm, se umezesc şi se îndeasă bine. Cînd şanţul s-a umplut, se acoperă cu paie uscate, se pune un capac cu greutăţi pe el şi se lasă astfel 3 zile. În acest timp, paiele se încălzesc şi se dospesc singure. Dacă se încălzesc peste 35—40 grade desfacem şanţul şi le „răcorim". În fiecare zi se va umple cîte un compartiment, iar consumul se va începe în a patra zi, golind primul compartiment umplut şi continuînd pe rînd şi zilnic, cu celelalte compartimente. După golire, compartimentul respectiv se umple din nou.

Paiele bine dospite sînt moi, au un gust plăcut şi un miros de pîine caldă. Se dau animalelor în hrană în tainuri mici şi de mai multe ori pe zi. În orice caz nu se vor da mai mult de 12—15 kg zilnic vitelor cornute mari şi 8—9 kg tineretului taurin şi cailor de muncă.

Tratarea paielor cu var este un alt procedeu de pregătire a paielor. Aceasta se face cu o zeamă formată din 100 kg apă, la care se adaugă un kg var nestins sau 3 kg var stins şi 200—300 gr sare de bucătărie. În această zeamă de var se cufundă paiele tocate şi se ţin o oră jumătate pînă la 2 ore. Apoi se scot şi se scurg pe un grătar de lemn timp de 3 ore. După aceea se aşază într-o groapă căptuşită cu scînduri, piatră, cărămidă, în butoaie sau căzi, se îndeasă (bătătoresc) bine, se acoperă cu un capac de lemn şi după 24 de ore se dau în hrana animalelor înainte de adăpat. Paiele tratate cu var sînt de două ori mai hrănitoare decît cele nepregătite, ca urmare a acţiunii speciale a varului care umflă şi înmoaie celulele şi părţile tari ale paielor.

În vederea obişnuirii animalelor cu acest nutreţ, în prima săptămînă, paiele tratate cu var se vor presăra cu 1—2 la sută uruieli de cereale, tărîţe etc, sau cu melasă în aceleaşi proporţii.

Vacile şi boii pot primi pînă la 20 kg din aceste paie, tineretul peste un an, 10—15 kg, iar oile, pînă la 2 kg pe cap şi zi.

PREGATIREA DIFERITELOR FELURI DE PLEAVĂ

Operaţiile respective se fac ca şi la paiele tocate — întîi prin umezirea cu apă sau saramură, apoi prin opărire sau dospire (în gropi sau în lipsa acestora în camere sau şoproane) şi prin amestecare cu alte nutreţuri: tărîţe, uruieli, sfeclă, cartofi, melasă, tăiţei de sfeclă, şroturi etc. În aceste cazuri, pleava este consumată cu plăcere, are un gust mai bun şi este mai hrănitoare.

Cailor li se va da pleavă bună (de la cerealele de primăvară) înmuiată, opărită şi amestecată cu alte nutreţuri, grăunţe strivite etc.

Vacilor, boilor şi oilor li se va da pleavă înmuiată, opărită etc. cu sfeclă, cartofi, tăiţei sau nutreţuri murate.

Pleava tratată cu zeamă de var se dă preparată cu tărîţe, turte, uruieli etc.

Viţeilor li se dă pleavă, de la vîrsta de 6 luni în sus.

Porcilor adulţi li se va da numai pleavă de mazăre, linte, trifoi, lucernă şi in, înmuiată, opărită şi amestecată întotdeauna cu făinuri, tărîţe, uruieli, rădăcinoase, bostănoase etc.

Din lucrarea „PREPARAREA PAIELOR, COCENILOR, PLEVURILOR ŞI ALTOR RESURSE FURAJERE (PRODUSE SECUNDARE) PENTRU HRANA ANIMALELOR", apărută în Editura Agro-Silvică — 1962.

Buna gospodărire a nutreţurilor

Cu sprijinul şi îndrumarea comitetului regional de partid Argeş, de curînd, la gospodăria agricolă colectivă „Scînteia" din comuna Văleni, raionul Drăgăneşti-Olt, a fost organizată o demonstraţie tehnică cu caracter de schimb de experienţă.

Schimbul de experienţă, a avut ca scop să demonstreze tuturor factorilor de răspundere din ramura creşterii animalelor din regiunea Argeş metodele de preparare a nutreţurilor grosiere şi în special a cocenilor în hrana vacilor de lapte. Au participat peste 50 de preşedinţi de gospodării agricole colective, 108 brigadieri zootehnici, inginerii zotehnici din gospodăriile colective şi toţi medicii veterinari de circumscripţii din regiunea Argeş.

În cadrul schimbului de experienţă, participanţii au putut constata cum printr-o bună preparare a cocenilor de porumb (tocaţi, saramuraţi şi amestecaţi cu borhot proaspăt de sfeclă) se poate substitui o mare parte din necesarul de fîn din hrana vacilor de lapte, fără a influenţa producţia de lapte şi starea lor de întreţinere.

Cu toate condiţiile grele ale anului 1962, gospodăria colectivă din Văleni a folosit în mod raţional toate resursele furajere din gospodărie. Cu toate că această gospodărie colectivă este o unitate tînără, s-a remarcat într-un mod deosebit prin felul gospodăresc cum îşi păstrează şi foloseşte nutreţurile. Depozitul de furaje, bine împrejmuit, este dat în primire unui gestionar, care fiind un gospodar vrednic a pus o regulă deosebită în acest depozit, atît în ceea ce priveşte felul cum au fost făcute şirele şi căpiţele de fîn, paie şi coceni, felul cum se încarcă nutreţurile la cîntar, cît şi prin curăţenia şi ordinea din incinta depozitului. Nici o şiră sau căpiţă de nutreţ din interiorul depozitului nu este lipsită de un şanţ împrejmuitor care o fereşte de umezeală şi de şoareci.

Tot în cadrul depozitului de nutreţuri se acordă o deosebită grijă păstrării capitulelor de floarea-soarelui şi ciocălăilor de porumb, care sînt clădiţi în şire bine acoperite cu paie şi snopi de coceni. Acestea sînt măcinate la moara cu ciocane şi transformate într-o uruială destul de măruntă. Uruiala se dă în hrana vacilor de lapte în amestec cu puţină uruială de porumb şi tărîţe de grîu, în proporţie de 2 părţi uruială din capitule de floarea-soarelui şi ciocălăi de porumb şi o parte uruială de porumb cu tărîţe de grîu. Acest amestec, care conţine şi boabe de floarea-soarelui măcinate, este consumat cu plăcere de vaci, avînd un miros plăcut, iar după aprecierea noastră şi o valoare hrănitoare destul de ridicată. El asigură, alături de cantităţi mici de fîn şi coceni de porumb tocaţi şi saramuraţi, o producţie medie zilnică de 8,3 litri de lapte pe cap de vacă în lactaţie.

Considerăm că metoda folosită de colectiviştii din comuna Văleni, de a conserva, usca şi măcina capitulele de floarea-soarelui şi ciocălăii de porumb spre a le da în hrana vitelor în amestec cu concentrate sau cu tărîţe de grîu, poate fi aplicată cu folos şi de alte gospodării colective. Proporţia amestecului poate să fie de 1 : 1, sau chiar două părţi capitule şi ciocălăi măcinaţi şi o parte tărîţe, în special în hrana tineretului taurin şi a vacilor cu producţii de 5-8 litri lapte. Acolo unde există posibilităţi de a se procura melasă de la fabricile de zahăr valoarea amestecului poate fi şi mai mult ridicată prin stropire sau umezire cu soluţie de melasă.

Dr. SV. NICOLICIN
adjunct al secţiei de creştere a animalelor din Consiliul Superior al Agriculturii

Raţii conform balanţei furajere existente

Experienţa din ultimii ani ne-a demonstrat că obţinerea unor producţii bune de lapte, carne, lînă etc. depinde în mare măsură de grija pe care o acordăm unei furajări raţionale a taurinelor, ovinelor etc.

In anul 1961, gospodăria noastră colectivă a obţinut — ca urmare a unei furajări atente a vacilor, potrivit producţiei şi greutăţii lor corporale — 2.303 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Anul acesta, de la cele 210 vaci existente am obţinut pînă la începutul lunii decembrie peste 2.200 litri lapte pe cap de vacă furajată, ceea ce constituie o premisă că vom îndeplini şi depăşi planul de producţie, care este de 2.300 litri anual.

S-au obţinut rezultate bune şi de la cele 1.850 de ovine fătătoare. Planul de miei a fost îndeplinit şi depăşit, iar planul de lapte de 35 litri pe cap de oaie furajată a fost depăşit cu 6 litri. Şi planul de lînă a fost îndeplinit.

La obţinerea acestor succese de seamă (gospodăria noastră realizează în acest an numai de la fermele de taurine şi ovine un venit bănesc de peste 1.500.000 lei), o contribuţie de cea mai mare însemnătate a avut-o şi o are grija pe care o acordăm pentru o cît mai bună furajare a efectivelor de animale.

Studiind experienţa unor gospodării fruntaşe din regiune şi raion, ne-am convins pe deplin că pentru a obţine producţii mari şi constante de la fermele de vaci şi ovine este absolut necesar să folosim cu multă atenţie furajele existente în gospodărie şi să alcătuim — în funcţie de balanţa furajeră — raţii cît mai judicioase, asigurînd o hrană îndestulătoare şi totodată variată, animalelor noastre.

In acest scop, după ce — conform cantităţilor de furaje existente — s-au stabilit raţiile, mulgătorii şi ciobanii au fost instruiţi să respecte neapărat raţiile de furajare indicate.

Anul acesta, cînd condiţiile grele de climă au făcut ca producţiile de furaje să fie mai mici ca în 1961, consiliul gospodăriei noastre colective a studiat cu deosebită atenţie posibilităţile pe care le avem în vederea asigurării unei furajări suficiente a vacilor, junincilor şi tineretului taurin, cît şi a ovinelor. Analiza făcută a fost foarte minuţioasă. Pe baza ei au fost întocmită cu precizie balanţa furajeră şi stabilite raţiile de furaje pentru perioada păşunatului pe de o parte — şi pentru perioada de stabulaţie, pe de altă parte.

Pentru perioada de păşunat, conform planului de cultură întocmit, s-au asigurat vacilor de lapte cîte 35—40 kg masă verde (care în gospodăria noastră este constituită din lucernă). De asemenea, în perioada august-septembrie, cînd datorită lipsei de precipitaţii, vegetaţia din acest an a fost săracă, în loc de lucernă am dat în hrana vacilor cîte 40 kg pe zi, porumb masă verde.

Pentru perioada de stabulaţie, conform balanţei furajere stabilite, vacile de lapte primesc în medie zilnic cîte 4 kg. fîn de lucernă, 14 kg. porumb siloz, 10 kg. grosiere (paie şi coceni) tocate şi saramurate şi 1,5 kg de uruială.

Tineretul taurin primeşte în această perioadă cîte 5 kg. fibroase şi grosiere tocate şi 8 kg. porumb siloz. Tineretului pus la îngrăşat i se dă între 1—1,5 kg. uruieli de porumb, în funcţie de vîrsta şi dezvoltarea animalului.

In ce priveşte furajarea oilor, pe toată perioada de păşunat acestea au fost hrănite cu lucernă. În iunie şi parte din luna iulie, au primit cîte 5 kg. lucernă cosită. Ulterior, oile au fost păşunate pe lucerniera ce urma a fi arată şi însămînţată cu grîu (revenind însă tot cîte 4—5 kg. iarbă pe cap de oaie).

Ovinelor în perioada de stabulaţie li se dau 3 kg fibroase şi grosiere şi cîte 1 kg. porumb siloz. In perioada decembrie-martie, adică a fătărilor, raţia oilor mame va fi suplimentată cu 0,200 kg concentrate.

ALEXANDRU IRIMIA
inginer agronom
la gospodăria colectivă „A 5-a aniversare a R.P.R."
din comuna Găiseanca, regiunea Galaţi

Folosim în mod raţional cocenii de porumb

Gospodăria agricolă colectivă „Tot înainte" din satul Braneţ, raionul Balş, regiunea Oltenia, are în prezent 163 taurine (din care 72 de vaci cu lapte), 800 ovine (din care 560 cu lînă fină şi semifină), aproape 400 porcine (din care 40 scroafe de reproducţie).

Pentru perioada de stabulaţie am asigurat zilnic pentru fiecare vacă cîte 25 kg siloz, 3 kg fîn, 7 kg coceni, paie şi 0,5 kg concentrate sub formă de amestec de uruieli, formate din orz, mazăre şi tărîţe de grîu.

O deosebită atenţie acordăm în gospodăria noastră folosirii în hrana animalelor a cocenilor şi celorlalte grosiere. De pe suprafaţa de 250 hectare cultivate cu porumb pentru boabe, am recoltat circa 600 tone de coceni. Din această cantitate, am însilozat 100 de tone.

După cum se ştie, cocenii de porumb au o valoare nutritivă mijlocie. Un kg de coceni uscaţi conţin 0,34 U.N. şi 19 g proteină. Datorită conţinutului mare de celuloză şi grosimii tulpinii, cînd cocenii sînt administraţi în hrana animalelor netocaţi şi nepregătiţi, coeficientul de utilizare scade între 30—50 la sută. Animalele mănîncă numai vîrfurile şi frunzele, tulpinile rămînînd neconsumate. Cocenii tocaţi, saramuraţi ori în amestec cu melasă, sînt folosiţi de către animale între 85—95 la sută.

În acest an, ducem lipsă de fînuri, ca urmare a precipitaţiilor reduse din vară. De aceea, am înlocuit o parte din fînuri cu coceni, care fiind bine pregătiţi, sînt consumaţi cu plăcere de către animalele rumegătoare.

Iată cum procedăm: după ce sînt scoşi din şiră, cocenii se cîntăresc şi se toacă. Apoi sînt saramuraţi pentru a fi mai bine folosiţi de animale şi pentru a asigura o mai bună digestibilitate. Saramura se prepară din apă caldă şi sare, dîndu-se cîte 2—2,5 kg de sare la 100 litri apă. Prepararea se face în butoaie speciale. La fel procedăm şi cu paiele.

Experienţa ultimilor ani şi cea din anul acesta ne-au arătat că administrarea cocenilor şi paielor sub formă saramurată este mai avantajoasă, furajele respective sînt consumate cu mai multă plăcere de către animale. Desigur că cocenii saramuraţi nu se ridică la valoarea cocenilor însilozaţi care, după cum ne-am convins şi noi, au o mai mare valoare nutritivă.

În anul viitor ne vom strădui să însilozăm o cantitate cît mai mare de coceni, chiar dacă vom avea producţii bune de porumb siloz.

Ing. S. PĂDUREANU
de la G.A.C. Brăneţ, raionul Balş, regiunea Oltenia

Silozul, furaj de bază

Gospodăria agricolă de stat Piatra-Olt a ajuns în prezent la un efectiv de aproape 1.000 de taurine. Din acest efectiv, 320 sînt vaci de lapte, iar restul juninci montate şi tineret.

Pentru buna întreţinere a animalelor, gospodăria noastră a asigurat din vreme baza furajeră necesară.

Furajul de bază pentru animalele gospodăriei în perioada de iarnă îl constituie porumbul siloz. De pe cele 80 de hectare cultivate cu acest preţios furaj, din pricina lipsei de precipitaţii, anul acesta s-a obţinut o producţie medie la hectar de 20.000 de kg. de masă verde faţă de 30.000 de kg. cît s-a planificat.

Printr-o muncă susţinută am reuşit să recuperăm însă o parte din acest deficit, însilozînd în afară de porumb, circa 150 de tone capitule de floarea-soarelui în amestec cu porumb, precum şi alte ierburi. De asemenea, am însilozat o mare cantitate de coceni care au fost recoltaţi direct din lan cu combina C-1.

Dat fiind numărul sporit de animale şi cantitatea mai redusă de furaje faţă de cea planificată, consiliul gospodăriei, sub îndrumarea organizaţiei de partid, a luat din vreme o serie de măsuri pentru o bună gospodărire şi folosire a silozului şi a celorlalte furaje existente.

Silozul din acest an, recoltat în timpul optim, este de foarte bună calitate. El a fost depozitat în gropi betonate, amplasate la circa 20-30 de m. depărtare de grajdurile de taurine spre a se evita transporturile inutile şi risipa.

O dată cu trecerea animalelor la stabulaţie, conducerea gospodăriei a întocmit raţiile furajere în mod cît mai echilibrat, folosind sortimentele de furaje existente: fînuri, grosiere şi siloz. Acestora li se mai adaugă furajele industriale.

Vacilor de lapte li se dau zilnic, în afară de alte furaje, cîte 30 de kg. de siloz. Prin raţii bine echilibrate (cu toate că vacile primesc concentrate mai puţine în comparaţie cu anul trecut) am reuşit să asigurăm 9,01 U. N. şi 792 g. A. D. pentru fiecare vacă cu o producţie de peste 9 litri de lapte zilnic. Vacilor care dau sub 7 litri de lapte, le-am redus concentratele, raţia lor fiind administrată vacilor cu producţie de peste 15 litri zilnic.

La categoriile de tineret, de la 6-24 luni, administrăm zilnic cîte 10-20 kg. de siloz, 400 g. de tărîţe, 400 g. de şroturi, 2 kg. de fîn, — restul fiind completat cu furaje grosiere.

Atît cocenii cît şi paiele sînt administrate în hrană numai tocate şi saramurate.

De curînd, consiliul gospodăriei a analizat felul în care se comportă animalele faţă de noul regim de furajare. Cu acest prilej, s-a constatat că la unele grupe de vaci, producţia de lapte se menţine la acelaşi nivel ca şi în perioada de vară, iar unele dau producţii chiar mai mari. Bunăoară, în cadrul brigăzii de taurine de la secţia Olt, condusă de tov. Florea Raţ, de la 160 de vaci s-a realizat pînă la începutul lunii decembrie o producţie de 2.900 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, faţă de 2.870 litri cît prevedea planul anual. Cu toate că a folosit raţii economice, această brigadă a obţinut în noiembrie o producţie la nivelul mediu al lunilor anterioare.

ALEX. STĂNESCU
inginer şef la gospodăria de stat Piatra Olt, regiunea Argeş.

O EXPERIENŢA VALOROASA

5.000 de tone de carne datorită biostimulatorilor

Colhozurile şi sovhozurile din regiunea răsăriteană a Kazahstanului sporesc an de an producţia de carne, lapte, lînă şi alte produse animaliere. Alături de îmbunătăţirea hranei, îngrijirii şi adăpostirii animalelor, o importanţă deosebită în creşterea producţiei de produse animaliere o are aplicarea în ferme a măsurilor progresive zooveterinare. De pildă, în ultimii ani, mai ales o largă aplicare au avut-o stimulatoarele biogenice, antibioticele hrănitoare, pentru stimularea creşterii viţelor tinere, pentru profilaxia bolilor necontagioase la animale şi creşterea in greutate a acestora. Experienţa arată că folosirea biostimulatorilor la animalele cornute şi oi se dovedeşte a fi bună cu deosebire în perioada de vară.

Stimulatoare biogenice se fabrică în laboratorul bacteorologic veterinar al regiunii pe care îl conduce medicul veterinar S. Stavinskaia. În 1960 s-au fabricat 4 500 litri de biostimulatoare, în 1961 — 3 629 şi în 1962 — 6 000 litri. Fabricarea acestui preparat este organizată, de asemenea, în laboratoarele bacteorologice veterinare din Zirianov şi Semonaimin şi în spitalul veterinar din oraşul Leninogor. Un mare ajutor dă laboratorul veterinar republican. În 1961 el ne-a dat 3 388 litri de biostimulatoare şi in anul curent 8 925.

Prima dată noi am aplicat preparatul în 1958, la porci, în sovhozul din Semonaimin. Era stabilit că porcii vaccinaţi cu el vor creşte cu mult în greutate medie, în 24 de ore. După aceasta, biostimulatoarele au devenit larg folosite şi in alte gospodării in creşterea productivităţii animalelor şi in vindecarea lor. Astfel, in 1960 in regiune au fost vaccinate 34 000 capete de cornute mari, 14 300 de oi şi 17 000 porci.

În 1961 s-a stabilit planul vaccinărilor animalelor cu biostimulatoare : cornute mari — 51,9 mii capete, oi 317 mii, porci 117 mii capete. O atenţie deosebită s-a dat vaccinării viţelor tinere, înainte de ieşirea lor pe păşunile de vară. Pentru aceasta, in afară de medici veterinari şi tehnicieni veterinari, s-au asigurat specialişti zootehnici şi sanitar-veterinari pregătiţi la seminarii speciale de pe lîngă spitalele veterinare raionale.

În decursul anului 1961 biostimulatoarele au fost aplicate la 65 mii capete cornute mari, 338 mii oi şi la 43 mii porci. În majoritatea cazurilor preparatul a dat rezultate bune. Numai în 1961, datorită lui, regiunea a primit suplimentar 3 500 tone carne, iar stimulatoarele consumate au costat circa 13 mii ruble.

Deosebit de bine a fost organizată munca în sovhozul Buranov. Sub conducerea medicului veterinar şef al sovhozului, au fost vaccinate circa 500 capete de cornute mari şi 43 mii oi între care 19 mii miei. Cornutele mari vaccinate au dat 220 grame greutate suplimentară. Mieii s-au îngrăşat bine vara. În unele turme, unde mieii au fost vaccinaţi de 3 ori, rezultatele obţinute sînt foarte bune, ca de pildă, in turma ciobanului Kabilbek Baibazarov, a lui Abek Jamurzin, Kauken Sojenbaev şi alţii. Animalele tinere au intrat in iarnă bine dezvoltate.

Rezultate bune s-au obţinut şi in ceea ce priveşte sănătatea animalelor din ferme. În sovhozul Kenderlik (medic-şef Dorojanski) preparatul a fost aplicat la 20 000 oi şi 610 cornute mari in vîrstă de 1,5—2 ani. Cornutele mari au fost date pentru carne cu o greutate medie de 336 kg.

La secţia a IV-a a sovhozului Zirianovsk (conducător Zavorin) animalele tinere cornute mari, în etate de 8 luni, vaccinate cu biostimulatoare au crescut în greutate medie, in 24 de ore, cu 600 grame.

Datorită în mare parte aplicării biostimulatoarelor, gospodăriile raionului Katon-Karagaisk au dat combinatului de carne 4 928 capete cornute mari. De asemenea, raionul Samarsk a dat combinatului de carne mii de porci, în greutate medie de 110 kg. S-a constatat că animalele vaccinate au avut o greutate mai mare cu circa 10 la sută faţă de cele nevaccinate. De aceea, in colhozurile şi sovhozurile regiunii au fost vaccinate in acest an, de 3 ori, 68 de mii capete cornute mari, 360 de mii oi şi 21 de mii porci, ceea ce inseamnă obţinerea a circa 5 000 tone de greutate suplimentară (peste cea planificată).

A 17-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. şi-a încheiat lucrările

Reprezentanţii a 110 state, care au luat parte la cea de-a 17-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., au dezbătut, timp de trei luni, o serie de probleme internaţionale de cea mai mare însemnătate pentru menţinerea păcii în întreaga lume şi pentru dezvoltarea colaborării internaţionale. Problemele legate de lupta împotriva primejdiei de război, împotriva colonialismului şi pentru dezvoltarea colaborării economice internaţionale, au fost îmbrăţişate într-o mai mare măsură decît altă dată de multe delegaţii, ceea ce înseamnă realizarea unei largi unităţi a forţelor iubitoare de pace.

La Adunarea Generală, în cele şapte comitete de lucru ale ei, în Consiliul de Securitate şi în alte organisme ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, majoritatea delegaţilor au recunoscut că ultimele evenimente (în primul rînd soluţionarea crizei din Marea Caraibilor) au subliniat şi mai mult necesitatea înfăptuirii dezarmării generale şi totale şi adoptarea cu precădere a unor măsuri în sprijinul ei. Aceste măsuri sînt printre altele, încetarea experienţelor nucleare, lichidarea bazelor militare pe teritorii străine, crearea de zone denuclearizate în diferite părţi ale lumii.

Lucrările celei de-a 17-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. au arătat că ţările socialiste au depus eforturi crescînde în interesul păcii, securităţii tuturor popoarelor, eforturi la care s-au alăturat numeroase delegaţii, în special delegaţii ale ţărilor din Asia, Africa, America Latină. Acestea şi-au exprimat în Comitetul Politic păreri apropiate de poziţia ţărilor socialiste, ca, de pildă, în problema zonelor denuclearizate, care a cîştigat în mod vizibil teren, ea revenind în cuvîntările unor delegaţii din ţările Africii, Americii Latine. Adoptarea de către Adunarea Generală a rezoluţiei care prevede încetarea experienţelor nucleare de la 1 ianuarie 1963, constituie un fapt pozitiv, de care fiecare om iubitor de pace ia act cu satisfacţie. Deosebit de aceasta şi de alte rezultate îmbucurătoare obţinute la cea de-a 17-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., trebuie menţionat şi faptul că — drept urmare a iniţiativei sovietice de a se elabora un program economic al dezarmării — Adunarea Generală a adoptat în unanimitate proiectul comun sovieto-american, care prevede repartizarea pentru nevoi paşnice a fondurilor şi resurselor eliberate în urma dezarmării. Apreciind marea însemnătate a acordurilor dintre U.R.S.S. şi S.U.A., pentru activitatea rodnică a O.N.U., revista „Saturday Evening Review" a scris : „Ceea ce a devenit nota dominantă a ultimei părţi a sesiunii O.N.U., este tocmai exprimarea unui spirit de conciliere a celor două mari puteri".

Este, de asemenea, îmbucurător că în urma dezbaterii raportului Comitetului special al celor 17 state din Adunarea Generală, în legătură cu aplicarea Declaraţiei din 1960 cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale, a fost adoptată cu 101 voturi o rezoluţie care condamnă represiunile dezlănţuite de autorităţi în colonii şi cere categoric ca puterile coloniale să întreprindă acţiuni neîntîrziate în vederea acordării independenţei ţărilor şi popoarelor subjugate. Felul cum au fost dezbătute problemele coloniale la sesiunea a 17-a a Adunării Generale a O.N.U. dovedeşte că prietenii adevăraţi ai popoarelor coloniale şi sprijinitorii luptei lor de eliberare sînt ţările socialiste.

Cu toate că unele delegaţii occidentale s-au situat pe vechile lor poziţii care n-au nimic comun cu interesele păcii şi care nu fac decît să introducă în incinta O.N.U. miasmele „războiului rece" şi să abată astfel atenţia de la problemele majore — rezultatele pozitive obţinute la cea de-a 17-a sesiune îndreptăţesc speranţa şi cerinţa opiniei publice mondiale ca pe viitor Organizaţia Naţiunilor Unite să acţioneze cu mai multă hotărîre şi fermitate pentru atingerea scopurilor valabile pentru care a fost creată.

ŞTIRI EXTERNE

● **„Cosmos-12" aşa se cheamă noul satelit artificial al Pămîntului, lansat la 22 decembrie 1962 în Uniunea Sovietică. Lansarea noului satelit demonstrează o dată în plus superioritatea ştiinţei şi tehnicii sovietice, lupta oamenilor sovietici pentru progresul omenirii, pentru pace în întreaga lume.**

● Parlamentul congolez a adoptat în unanimitate, la 21 decembrie, o rezoluţie în care cere punerea în libertate, în decursul următoarelor 48 de ore, a vicepreşedintelui Antoine Gizenga, unul din tovarăşii de luptă ai eroului congolez Patrice Lumumba.

● **La Havana, capitala Cubei, va avea loc între 11 şi 15 ianuarie 1963 cel de-al doilea congres al femeilor din America Latină, la care vor participa oaspeţi din Europa, Asia şi Africa. Într-un apel al comitetului de pregătire a acestui congres se spune : „Să ne unim pentru apărarea vieţii. Să ne alăturăm glasul la cererea întregii omeniri, ca toate resursele care sînt folosite pentru înarmare să fie folosite pentru binele popoarelor şi pentru dezvoltarea ştiinţei, ca drepturile popoarelor de a dispune de soarta lor să fie respectate".**

● În Italia continuă lupta ţăranilor pentru pămînt. În legătură cu aceasta au avut loc de curînd la Pisa şi Siena puternice demonstraţii ale ţăranilor. Demonstranţii au cerut efectuarea unei reforme agrare generale şi lichidarea proprietăţii funciare moşiereşti.

● **Sub presiunea mişcării de eliberare din Nyassaland, guvernul britanic a fost nevoit să accepte retragerea acestui teritoriu african din Federaţia Rhodesiei şi Nyassalandului, federaţie creată de colonialiştii englezi în 1953. Comentînd acceptarea sus-amintită a guvernului britanic, agenţia France Presse spune : „Federaţia Rhodesiei şi Nyassalandului se destramă".**

● Acum, cînd în Cuba pămîntul este al celor ce-l muncesc, pe ogoare munca este uşurată de folosirea maşinilor. În prezent, în Cuba a început recoltatul trestiei de zahăr, lucrare care în unele părţi ale Cubei se face cu maşinile, şi care, desigur, se va extinde într-un viitor apropiat în întreaga ţară.

● **În legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Algeria, reprezentanţii partidelor comuniste din ţările arabe, care se află la Praga, unde au participat la Congresul al XII-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia, au adresat lui Ben Bella, primul ministru al Algeriei, un mesaj în care îşi exprimă regretul profund faţă de măsura care dăunează cauzei eliberării naţionale şi democraţiei în ţările arabe. În mesaj se cere anularea hotărîrii cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Algeria.**

● În Camera Comunelor s-a făcut declaraţia că răscoala din Brunei (protectoratul englez din Borneo de nord) a fost înăbuşită. Fisher, secretarul parlamentar al ministrului englez al coloniilor, care a făcut această declaraţie, a recunoscut că răscoala din Brunei a putut fi înăbuşită numai datorită amestecului armat al Angliei. El a mai arătat că Anglia este nevoită să menţină în Brunei „forţe suficiente de securitate" pentru lupta împotriva răsculaţilor care continuă să acţioneze în unele regiuni ale protectoratului.

● **O ştire din New York arată că Walter Reuther, preşedintele sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile şi de avioane, a cerut în cuvîntarea pe care a ţinut-o la Universitatea din Michigan, ca Statele Unite să înceapă întrecerea economică cu Uniunea Sovietică şi să renunţe la cursa înarmărilor. Dacă se va alege întrecerea paşnică cu Uniunea Sovietică vom avea în faţă un viitor strălucit, a continuat Reuther.**

● Tribunalele politice speciale din R.F. Germană au condamnat şi aruncat în închisoare, în perioada 1 ianuarie 1961—octombrie 1962, un număr de 642 cetăţeni care au luat poziţie împotriva politicii revanşarde şi de înarmare atomică duse de guvernul lui Adenauer.

5.800 kg orez la hectar

Printre culturile tehnice care se bucură de multă popularitate în rîndul colectiviştilor din Mircea Vodă, raionul Călăraşi, se numără şi orezul. Prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare, gospodăria a obţinut an de an recolte tot mai bogate. În acest an, bunăoară, colectiviştii din Mircea Vodă au dobîndit de pe cele 60 de hectare cultivate o producţie medie de circa 5.800 kg orez la hectar.
Dornici de a împărtăşi din experienţa colectiviştilor de aici în cultura orezului, ne-am adresat preşedintelui şi inginerei gospodăriei colective.

— Cum anume au lucrat colectiviştii pentru a obţine o asemenea recoltă ?

— Noi ne-am îngrijit să pregătim încă din toamna anului precedent parcelele respective, ne spune preşedintele gospodăriei, tov. Gheorghe Creţu. În acest scop, brigada I de tractoare de la S.M.T. Cuza Vodă, condusă de comunistul Gh. Munteanu, a efectuat arătura la 28-30 cm adîncime. Lucrările au fost făcute de tractoriştii Nic. Tintăveanu, Ion Dorobanţu, Nicolae Enache şi Anton Ulmeanu. Toamna, o dată cu arătura, s-au dat şi cîte 300 kg superfosfat la hectar. Primăvara, între 1 şi 10 mai, s-a executat o discuire, ca lucrare de pregătire a patului germinativ, în locul arăturii pentru însămînţare, aşa cum se obişnuia, pentru a nu fi readuse la suprafaţă seminţele de buruieni şi în special de mohor.

În ce priveşte soiurile folosite la semănat, lucrările de îngrijire şi cele de irigaţie, tov. ing. Maria Stoica, a spus :

— În preajma semănatului s-a făcut inundarea celor 45 de parcele, cu un strat de apă de 5-6 cm. La semănat s-au folosit soiurile Belardone — pe 40 hectare şi Krasnodar — pe 20 hectare. S-au dat cîte 200 kg seminţe la hectar. Semănatul s-a făcut prin împrăştiere. Înaintea însămînţării s-a făcut tulburatul apei, pentru ca mîlul produs să acopere bine sămînţa şi pentru ca eventualele vînturi mai puternice să nu ducă tinerele plante la marginea parcelelor.

Deosebit de anii trecuţi, în acest an înrădăcinarea s-a făcut într-un strat mic de apă (3-5 cm), combătîndu-se prin aceasta apariţia mohorului — duşmanul de moarte al orezului. O dată cu înrădăcinarea s-a administrat şi o doză de 100 kg azotat de amoniu la hectar. Îngrăşămintele s-au dat tot în apă mică (3-5 cm), pentru ca plantele să poată beneficia de toată substanţa activă.

Înaintea înfrăţitului s-a executat primul plivit de buruieni ; acestea au fost scoase din rădăcină şi nu rupte, pentru a nu mai răsări sau lăstări din nou. După plivit s-a mai dat o doză de 100 kg azotat de amoniu la hectar. În total s-au făcut 3 plivitri.

O grijă deosebită a fost acordată întreţinerii sistemului de irigare. Canalele de alimentare — evacuarea şi diguleţele au fost întreţinute prin cosire repetată pentru a nu da voie buruienilor să se dezvolte şi să împrăştie seminţele pe parcele. Irigaţia a fost executată de către S.M.T. Cuza Vodă, cu ajutorul a 3 motopompe de 12 ţoli. Pentru a asigura pe toată perioada de vegetaţie apa necesară motoriştii Bogdan Bădiţă şi Cristea Vîlciu au lucrat în permanenţă în două schimburi.

Gospodăria noastră colectivă a avut în acest an ca sarcină să organizeze şi un lot semincer pentru producerea seminţei de orez necesare pentru anul viitor în gospodăriile colective din întreg raionul. Seminţele rezultate din acest lot au fost treierate şi depozitate separat.

În încheierea vizitei noastre la gospodăria agricolă colectivă „C. Pavliuc" din Mircea Vodă, l-am întrebat pe preşedintele gospodăriei ce planuri de viitor au colectiviştii de aici în ce priveşte cultura orezului ?

— Vrem să extindem în 1963 această cultură aducătoare de mari venituri pe 100 hectare. În acest scop am executat, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Cuza Vodă, arăturile adînci şi am încorporat totodată şi cîte 300 kg superfosfat la hectar.

I. LEŞEANU

Noi soiuri de mazăre

(Urmare din pag. 1)

de încercare a soiurilor Dilga şi Bragadiru, a dus la identificarea unor soiuri noi de mazăre, care trebuie studiate în mod mai larg în anii următori. Printre acestea menţionăm următoarele soiuri : Vares-Olanda, Brunswiga, Siegerin-R.D.G., Vulgare Monoangelicum pentru furaj, Victoria Ramaia, I.C.A. 55—75, Delikates-R.D.G., Nr. 40 din R.P.B., Mestnii I şi II—U.R.S.S., Rondo din Olanda, Record din R.D.G. etc.

★

Studiul şi activitatea de verificare a soiurilor de mazăre ne-a permis să tragem concluzii în ceea ce priveşte obiectivele spre care sînt îndreptate lucrările de ameliorare în ţările mari cultivatoare de mazăre de cîmp şi grădină. Necesităţile producţiei, condiţiile ecologice şi cele de organizare a procesului producţiei agricole duc în problema mazării la diferenţierea a trei tipuri de mazăre : mazăre de cîmp pentru producţia de boabe, mazăre de cîmp pentru producţia de furaj şi mazăre de grădină.

Pe baza experienţei noastre pentru producţia de boabe, în zonele secetoase sînt necesare soiuri de mazăre cu portul erect sau semierect, precoce, rezistente la secetă, scuturare şi boli cryptogamice, cu o ridicată capacitate productivă. În zonele cu precipitaţii mai abundente soiurile de mazăre de cîmp pot avea o perioadă mai lungă de vegetaţie.

Pentru producţia de furaj sînt necesare soiuri cu portul mijlociu sau înalt, bogate în vreji şi frunze (ramificaţie bogată).

Pentru producţia de păstăi pentru industria conservelor deocamdată avem nevoie de soiuri care să facă parte din cele 3 tipuri de mazăre de grădină : cu port şi perioadă de vegetaţie scurte, cu port şi perioadă de vegetaţie mijlocii şi cu port lung şi perioadă lungă de vegetaţie. Pe măsura înaintării spre mecanizarea completă a lucrărilor de întreţinere şi de recoltare a păstăilor se poate trece spre extinderea soiurilor pitice şi precoce, cultură care va ridica însă problema însămînţării eşalonate a culturilor de mazăre de grădină în vederea asigurării ritmice a necesarului de păstăi şi de boabe al fabricilor de conserve pe toată perioada lor de activitate.

Deosebit de măsurile tehnico-organizatorice cu privire la stabilirea şi introducerea în cultură a unor soiuri de mazăre mereu mai valoroase decît cele existente, faţă de această preţioasă cultură rămînem datori în ceea ce priveşte lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînţării, în ce priveşte epoca de însămînţare, densitatea optimă la m p şi adîncimea de semănat. Deşi este planta care îmbogăţeşte solul în azot şi pe care fiecare o dorim premergătoare pentru cultura griului de toamnă şi deşi ea este capabilă să dea producţii de peste 2.000—2500 kg la ha pe suprafeţe de ordinul zecilor de hectare, totuşi în multe cazuri terenul nu se pregăteşte în mod corespunzător, nu se realizează densitatea optimă de boabe la m.p. şi mai ales foarte multe boabe rămîn la suprafaţa solului, fiind pierdute pentru producţie, datorită faptului că sămînţa nu se îngroapă uniform la adîncimea optimă de 6—8 cm. De asemenea, în multe cazuri însămînţările nu se fac timpuriu, în mustul zăpezii.

Acordînd culturii mazării atenţia cuvenită vom putea spori în mod substanţial recoltele de mazăre în unităţile noastre socialiste, vom putea traduce în fapt directivele de partid şi de stat cu privire la creşterea producţiei acestei culturi, şi legat de ea, şi a producţiei de grîu.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii